

MATEI BASARAB

Domn al Țării Românești

N. 1588, Brâncoveni – m. 9 apr. 1654.

Descendent al boierilor Craiovești, nepot al lui Neagoe Basarab, Matei Basarab urcă pe tronul Țării Românești la 20 septembrie 1632. A avut o domnie lungă (9 aprilie 1654), cu realizări însemnate în domeniile politic, militar, cultural, artistic. Bun gospodar și organizator, dârz apărător al independenței românești a fost considerat de turci al doilea Mihai Viteazul. În epoca sa, conștiința unității de neam cunoaște o mare dezvoltare, ea fiind reflectată în operele oamenilor de cultură ai vremii (Varlaam, Grigore Ureche, Udriște Năsturel).

A fost considerat cel mai mare ctitor de biserici: biserica și mănăstirea din Brâncoveni-Olt (1634-1635, 1640), curțile domnești și biserica din Caracal (refăcute după 1640), biserica *Sf. Dumitru* din Craiova (1651), mănăstirea Sadova, Dolj (înainte de 1640), biserica *Doamnei* și biserica *Sf. Împărați* din Târgoviște (1650, 1653).

Contribuții remarcabile în domeniul tiparului prin aducerea în țară a două tipografii instalate la mănăstirea Câmpulung și la Govora, mutată apoi la Târgoviște.

În timpul domniei s-au tipărit cărți religioase și *primele legiuri din Țara Românească*: **Pravila de la Govora** (1640); **Îndreptarea legii** (1652), extrase din **Cartea românească de învățătură** (tipărită de Vasile Lupu la Iași, în 1646).